

Mening være tilstrækkeligt, naar Postvæsenets Overstyreelse var centraliseret paa Postgaarden, og Generalpostdirektøren der kunde sætte sig direkte i Forbindelse med Ministeren eller hans Sekretariat. Men da Ministeren ikke har noget Sekretariat, var man enig om, at man burde søge at afhjælpe det, om der end var nogen Uenighed i Udvalget derom. Medens der syntes at være en ret skjøn Enighed i Udvalget om det første Spørgsmaal, er der dog her en saa stor Uenighed, at det maaste vil blive vanskeligt at komme til et Resultat i saa Henseende med Ministeren. Hele Udvalget var som sagt enig om det store Hovedprincip at flytte Overstyreelsen ud af Ministeriet, men Ministeren modsatte sig det. I det foreliggende Forslag foreslaar nemlig Ministeren at koncentrere hele Overstyreelsen i selve Ministeriet, altjaa lige imod Udvalgets Anskuelse. Der kan naturligvis siges en Del derfor, men ved at gennemlæse Ministerens Bemærkninger til Lovforslaget er jeg bleven forbauset ved at se hans Grunde. Det hedder i Anmærkningerne, at det vilde være et Tilbagekridt fra den nuværende Tilstand, dersom man gik ind paa at flytte Overstyreelsen ned paa Postgaarden, og at Administrationen vilde besværliggøres, naar man foretog dette Skridt. Jeg forstaar ikke denne Tale. Jeg forstaar ikke, hvorledes man kan sige, at, naar vi vilde centralisere og simplificere denne Styrelse, er det et Tilbagekridt fra den nuværende Tilstand, under hvilken man næsten ikke veed, hvor man skal henvende sig for at finde den virkelige Overstyreelse, om man skal gaa til Postinspektorerne eller henvende sig i det vedkommende Departement under Ministeriet. Jeg forstaar ikke, at det kan være et Tilbagekridt, at man faar en postalt uddannet Mand, der kan staa som Chef for hele Postvæsenet, eller at man ved at simplificere Styrelsen skulde kunne gøre Administrationen besværligere. Maaste kunne vi siden faae noget nærmere at høre derom; i Diebliffet forstaar jeg det ikke. Jeg har ikke kunnet lade mig overbevise af denne Udtalelse i Anmærkningerne om en Besværliggjørelse og et Tilbagekridt. Tværtimod maa jeg ubetinget anse det for en bestemt Fremgang, at en Institution som Postvæsenet, der bør ledes saa praktisk som muligt for at komme den store Befolkning til Gode, centraliseres paa et bestemt Punkt, selvfølgelig med Ministeren som øverste Chef. Der anføres en anden Grund herimod, som jeg kan tilføje noget mere Betydning, nemlig, at det vilde blive for dyrt, idet det er opløst, at det vilde koste ca. 12,000 Kr. mere om Aaret at flytte Styrelsen ned paa Rjebmagergade end at be-

holde den i den røde Gaard, og der er dernæst sagt, at Bygningerne paa Rjebmagergade vilde blive for smaa. Ja, det er muligt, men det stiller sig dog temmelig tvivlsomt for mig, om ikke akkurat de samme Udgifter vilde komme, naar vi skulde have et stort Overpostkontor oppe i Ministeriet, og om der med Hensyn til Bygningerne i Virkeligheden vil kunne vindes noget Stort ved, at man ikke strax giver sig til at udvide Bygningen paa Rjebmagergade. Jeg tror ikke, at disse Bygninger i mange Aar ville vedblive at være tilstrækkelige, og det er i alt Fald tvivlsomt, om det ikke vil betale sig strax at gjøre Skridtet fuldt ud, centralisere hele Postbestyrelsen paa Postgaarden og udvide Lokalerne der enten ved at flytte Telegrafstationen eller ved at kjøbe de nærmest liggende Eiendomme og udvide Bygningen. Det staaer tvivlsomt for mig, om der er noget Berettiget i den Anse, at den Ordning, Udvalget har ønsket iværksat, vil koste mere. Det er kun disse saa Bemærkninger, jeg har ønsket at udtale, og i Forbindelse hermed vil jeg udtale det Haab, at den høitærede Minister vil vise at den Smøbekommen, han ser sig i Stand til, overfor hele Udvalgets Ønske i denne Retning, da jeg ellers ser store Vanskeligheder ved at faae dette Lovforslag ført igjennem, som Postetaten i saa mange Aar har været berettiget til at vente at faae gennemført.

Bluhme: Jeg vil udtale min Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, som jeg ligeledes haaber maa blive gennemført i denne Samling. Det er jo i det Væsentlige det samme, som blev forelagt forrige Aar, og hvorom her var en saadan Enighed i Udvalget, at der maa være et begrundet Haab om, at det kan gennemføres i Aar. Der er kun en Paragraf, jeg ønsker at henvende det høie Things og særlig ogsaa den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa: det er § 10. Den høitærede Minister har paa mangfoldige Maader lagt for Dagen, at han nærer varm Interesse for de mindre heldige Stillede i Samfundet og særlig for de mindre vel lønnede Embeds- og Bestillingsmænd, og han har i dette Lovforslag givet denne sin Interesse et smukt Udtryk, idet der i § 10 er optaget Bestemmelser om Pensionering af de mindre vel stillede Bestillingsmænd under Postvæsenet. Det vil være det høie Thing bekendt, at i Loven af 2den Juli 1870 udgik den Bestemmelse, som var optagen i den tidligere Postlov af 1852, ifølge hvilken der var tillagt en Del, et Antal af 33, af de i 5te Lønningssklasse værende Bestillingsmænd Pension. Dette er faldet